

bedraagt zou het toepassen van zulke vastgestelde cijfers onbillijk werken.

Allen die zich met deze zaken bezighouden en de processen op dit stuk gevolgd hebben, erkennen juist dat het stellen van goede standaardcijfers niet wel mogelijk is.

Intusschen de Regeering zal al haar aandacht aan de zaak blijven wijden.

De beraadslaging wordt gesloten en het *wetsontwerp* zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

De vergadering wordt gesloten.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS over het ontwerp van wet tot wijziging der grens tusschen de gemeenten Bussum en Hilversum. (183)

Tegen dit wetsontwerp bestond geen bezwaar.

Vastgesteld 3 Juni 1902.

MICHELIS VAN KESSENICH.
VAN WELDEREN RENGERS.
GODIN DE BEAUFORT.
FENNEMA.
VAN BONEVAL FAURE.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS over de ontwerpen van wet:

1°. tot naturalisatie van J. M. MASSELING en acht anderen (181);

2°. houdende bepaling, dat de vóór 1 Januari 1902 door eenige ambtenaren bij 's Rijks Munt bewezen diensten bij de regeling van hun pensioen in aanmerking zullen kunnen komen (168);

3°. tot verklaring van het algemeen nut der onteigening ten behoeve van een spoorweg van Assen naar Stadskanaal (161).

Tegen deze wetsontwerpen bestond geen bezwaar.

Vastgesteld 3 Juni 1902.

VAN VELZEN.
SASSEN.
VAN NIEROP.
LAAN.
DE JONG.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS over het ontwerp van wet tot bekrachtiging van eene nadere overeenkomst met de Maatschappij tot Exploitatie van Staats-spoorwegen, betreffende personeel, weleer in dienst bij de voormalige Nederlandsche Rhijnspoorwegmaatschappij. (124)

Sommige leden betreurden, dat indertijd bij de opheffing der Nederlandsche Rhijnspoorwegmaatschappij, het geld afkomstig van het bij deze maatschappij bestaande ondersteuningsfonds aan het personeel in handen was gegeven, hetgeen eigenlijk de tegenwoordige regeling noodig maakt. Zij zagen hierin een onbillijkheid tegenover het andere personeel, dat in gewonen dienst bij de Maatschappij tot Exploitatie van Staats-

spoorwegen is overgegaan. Hiertegenover werd opgemerkt, dat daarom juist ook slechts sprake is van uitkeering van het halve pensioen.

Men beschouwde de geheele regeling algemeen als eene milde wijze van handelen, waartegen men zich niet wenschte te verzetten, in de hoop dat zij de laatste van dezen aard zou zijn.

Aldus vastgesteld den 3den Juni 1902.

VAN VELZEN.
SASSEN.
VAN NIEROP.
LAAN.
DE JONG.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS over het ontwerp van wet houdende goedkeuring van internationale overeenkomsten tot bescherming van den industrieelen eigendom. (141)

Verschillende leden gaven hunne instemming te kennen met de tot stand gekomen overeenkomsten tot bescherming van den industrieelen eigendom. Vooral hoopten zij, dat de nieuwe bepalingen zouden strekken tot het breidelen van deloyale concurrentie.

Aldus vastgesteld den 3den Juni 1902.

VAN VELZEN.
SASSEN.
VAN NIEROP.
LAAN.
DE JONG.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS over het ontwerp van wet tot verhooging van het IXde hoofdstuk der Staatsbegroting voor het dienstjaar 1902.

(157)

Het afdeelingsonderzoek van dit wetsontwerp gaf aanleiding tot de volgende beschouwingen en opmerkingen.

Art. 209. Verschillende leden waren van oordeel, dat de bijdrage in de kosten van exploitatie van den pomologische tuin te Tiel, welke door de provincie wordt verstrekt, al zeer gering is in vergelijking van het Rijkssubsidie. Wanneer men daarbij vergelijkt de bijdrage van de provincie Zuidholland voor de kosten der Rijkstuinbouwschool te Boskoop, dan is het verschil opvallend, terwijl men toch meende, dat naar verhouding het nut van gezegden tuin voor de provincie Gelderland niet veel lager behoefde aangeslagen te worden. Men drong er daarom op aan, dat meer zou worden vastgehouden aan den regel, dat het subsidie van het Rijk bepaald wordt door de belangstelling van de zijde der provincie en van andere belanghebbenden aan den dag gelegd.

Art. 214. Onder verwijzing naar het verzoek bij de behandeling van hoofdstuk IX der Staatsbegroting voor 1902 gedaan om een algemeen verslag te mogen ontvangen over de bestaande boerenleenbanken, vestigde men er de aandacht op, dat men, geroepen om te beslissen over het verhoogen van subsidie, dat ook zal moeten dienen voor de exploitatie van de Centrale Bank te Utrecht, van hare wijze van werken zoo weinig op de hoogte is. Gaarne zou men eenige nadere inlichtingen ontvangen om-